

ΜΙΑ ΠΡΩΤΟΤΥΠΗ ΕΡΕΥΝΑ

ΤΙ ΔΙΑΒΑΖΟΥΝ ΣΤΙΣ ΦΥΛΑΚΕΣ;

Ποιοί συγγραφεῖς προτιμῶνται ἀπό τοὺς καταδίκους. 'Ο. Γκουργκούλωφ κι' ὁ Τολστόη. 'Η φιλοσοφικές μελέτες τοῦ Λανδρύ. 'Ο δολοφόνος Γκωσέρ κι' ὁ Σοπεγχάουερ. 'Ο «Δὸν Κιχώτης» καὶ ὁ Μακιαβέλης. κλπ.

Tι απέστιαν οι κατάδικοι στίς φυλακές; Ποιοι συγγραφεῖς συναρπάζουν τούς ἀνθρώπους τοῦ ύποκόσμου; Νὰ μιὰ πρωτότυπη ἔρευνα ποὺ φέρνει στὸ φῶς τῆς δημοσιότητος ἔνα πλήθος ἀπὸ περίεργες κι' ἀφάνιαποκαλύψεις.

Αύτήν την έρευνα την έκανα στις μεγαλύτερες φυλακές της Γαλλίας κι' όμολογώ ότι θρισκόμουν διαρκώς μπροστά στά πιό συναρπαστικά άπρόσπτα.

‘Η Βιβλιοθήκες τῶν φυλακῶν, ὡς γνωστόν, πλουτίζονται κάθε τόσο ἀπὸ δωρητὰς κι’ ἔτσι οἱ κατάδικοι ἔχουν στὴ διάθεσὶ τοὺς ἄφθονα Βιβλία.

—Ποιά διαβάζονται περισσότερο; ρώτησα τὸν ἐπιθεωρητὴν τῶν φυλακῶν, στὸ ὑπουργεῖο τῆς Δικαιοσύνης.

—Οι κατάδικοι συνήθως, μού άπαντησε, διαβάζουν τὰ μυθιστορήματα τοῦ 'Αλεξάνδρου Δουμᾶ καὶ τοῦ 'Ιουλίου Βέρν. Οἱ «Τρεῖς Σωματοφύλακες» ἔρχονται στὴν πρώτη σειρά. Κατόπιν, ἀκολουθεῖ ὁ «Γύρος τοῦ κόσμου σὲ 80 ἡμέρες» τοῦ 'Ιουλίου Βέρν...

—Καὶ οἱ κλασσικοί :

—Δέν έχουν πολλούς άναγνώστες! 'Ακοῦστε όμως ένα διασκεδαστικό άνεκδοτο. Μιά μέρα, ό 'Ανρυ Ζορμπιέ, ένας διάσημος διαρρήκτης, πήρε από τη Βιβλιοθήκη της, φυλακής μιὰ τραγωδία του Ρακίνα. Τόσο δὲ ένθουσιάσθηκε από τὸ διάθασμά της, ώστε ζήτησε καὶ διάβασε ὅλα τὰ ἔργα τοῦ μεγάλου τραγικοῦ ποιητοῦ. Κατόπιν, κατενθουσιασμένυς, κάθησε κι' ἔγραψε ένα μακροσκελές γράμμα, γεμάτο από ἑκφράσεις θαυμασμοῦ καὶ τὸ ξδωσε στὸν δεσμοφύλακά του γιὰ νὰ τὸ στείλη... στὸν κύριο Ρακίνα!...

—Τὰ θρησκευτικὰ εἰσελίξεις ἔγουν δύνανται:

—Πολὺ λίγους. Ύπάρχουν ωστόσου έδω κι' ἐκεῖ μερικοὶ κατάδικοι που βιθύζονται μὲ πάθος στὸ διάβασμα τῆς Βίθου.

Αύτές ή πρώτες πληροφορίες είχαν ένα γενικό χαρακτήρα, δ-
πως θλέπετε καὶ δὲν μὲ ίκανοποίησυν διόλου. Γι' αὐτό. ἐπεσκέ-
ψθηκα μιὰ πρός μιὰ ὄλες τίς με-
γάλες φυλακές κι' ἔτσι κατάφε-
ρα νὰ συγκεντρώσω ἔνα πολύτι-
μο κι' ἐνδιαφέρον ύλικὸ ποὺ θὰ
κινήσῃ ἀσφαλῶς τὴν περιέργειά
σας.

• Ἐπειδὴ δὲ ἀνέφερα προηγου-
μένως τὰ θιησκευτικὰ Βιβλία, ἔ-
μαθα τὸ ἔξῆς γιὰ τὴν περίφημη
Ιωάννα Βεμπέρ, τὴν μυστηριώδην
«γυναικα μὲ τὴ μαύρη μάσκα»,
ποὺ εἶχε ἀναστατώσει τὸ Παρί-
σι κατά τὸ 1850 μὲ τὶς κλοπὲς
καὶ τούς στραγγαλισμούς πα-
διῶν. Ἡ Βεμπέρ, δταν ἐκλείσθη-
κε στὶς φυλακὲς τοῦ Ἀγίου Λα-
ζάρου, ἀπωσιώθηκε στὴν μελέτη
ἔνδος μεγάλου τόμου, ποὺ δὲν τὸν
ἀπογνωίζεται ποτέ. Ξέρετε δὲ
ποιὸ ἦταν αὐτὸ τὸ Βιβλίο; «Οἱ
Β' οἱ -ῶν Ἀγίων»!...

•Αλλ' ἀς δοῦμε τώρα τί διά-
βαζαν μερικοὶ ἀπὸ τούς διαση-
μοτέρους ἐγκληματίας τῆς τελευ-
ταῖς τοιακονταστίσσ.

Τάσ ιτιακονιαστίας.
‘Ο τοομερός Γκουργκούλωφ, δοδολοφόνος τοῦ Προέδρου τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας Ντουμέρ, κατεβρόχθιζε μὲν πάθος, στὸ κελλί του, τὰ φιλοσοφικὰ βιβλία τοῦ Τολστόγ. Τὴν παραμονὴν δὲ τῆς ἐκτελέσεώς του, πρὶν κοιμηθῆ, διάβασε δλόκληρη τὴν «Ανάστασι!» Ό παράδοξος αὐτὸς ἔγκληματίας ἔγραφε διάφορες σημειώσεις στὸ περιθώριο τῶν βιβλίων, ὑπεγράμμιζε πολλὰ μέρη καὶ τέλος ἀντέγραφε ἀναριθμητες φράσεις σὲ δυδ κόκκινα τετράδια, που τὰ φύλαγε πάντα κάτω ἀπό

τὸν δήμιος μπῆκε στὸ κελλί του καὶ τὸν ξύπνησε, ὁ Γκουργκούλωφ ἔοιεις τὰ κόκκινα τετράδιά του στὸν δεσμοφύλακα καὶ τοῦ ἐτόνισε ἀνήσυχος:

—Νὰ μὴ χαθοῦν!... Εἶνε πολύτιμα!...

·Ο περίφημος Λανδρύ δ «Κυανοπώγων», πού είχε κλεισθῆ στις φυλακές τῶν Βερσαλλιῶν, διάβαζε τις φιλοσοφικές σκέψεις του Ιασκάλ καὶ τὰ ἔργα τοῦ φιλοσόφου Μονταΐνι. Τοῦ ἄρεσε νὰ σχολιάζῃ διάφορα χαρακτηριστικά ἀποσπάσματα καὶ πολλὲς φορὲς ἔκανε πολύωρες φιλοσοφικές συζητήσεις μὲ τοὺς δικηγόρους του. Μὰ δὲν πρόφτασε ν' ἀποτελεῖώσῃ τὸ διάβασμα τοῦ ἀγαπημένου του φιλοσόφου, τοῦ Μονταΐνι...

--Ικρίμα! είπε στὸν δεσμοφύλακά του. Μά δὲν πειράζει... Δια
βασι αρκετά και ἔτοι θά μπρέσω γιὰ πεθάνω μὲ βάρος

‘Ο νεαρός Γκωσέρ πάλι, ό δολοφόνος ένός παρισινού κοσμηματοπώλου, είχε ζητήσει νά διαβάσῃ Σοτεγχάουερ. Ἡταν σηκετά μορφωμένος κι’ έισι μπορούσε νά τόν καταλάβῃ. Ἡ σκέψεις τού μεγάλου Γερμανού φίλοσόφου γιά τις γυναικες και γιά τόν έρωτα, τόν θύμιζαν σὲ ἀτελειωτούς στοχασμούς.

— "Αν τὸν εἶχα διαβάσει πρίν, εἶπε μιὰ μέρα στὸν φύλακά του, δὲν έ άγαπούσα μὲ τόσο πάθος τις γυναικες καὶ δὲν θά βρισκόμουν ἵσως ἔδω πέρυ...

“Ενας άλλος έγκληματίας, ό Νουρρίκ πού είχε δολυφονήσει μαζù μέ τὸν φίλο του Ντυκέν, ἔνα ταμια τῆς Τραπέζης τῆς Γαλλίας καὶ ποὺ θρίοκεται σήμερα στὰ κάτεργα, είχε ζετρελλαθῆ κυριολεκτικά μέ τὸν «Δόν Κιχώτη». Ο ήρως τοῦ Θερβάντες είχε γίνει τὸ είδωλό του. Θαύμαζε τὰ κυτορθώματά του καὶ κάθε τόσο εξιστυροῦσε τις περιπτέτειές του στοὺς συγκαταδίκους του.

·Ο πιὸ περίεργος δῆμως ἀπ' ὅλους αὐτούς εἶνε δίχως ἄλλο ὁ ἔγκληματίας Κελλεμέν, τῆς ουμμορίας τοῦ Μπουνώ μὲ τὸ «Σταχτὶ αὐτοκίνητο». ·Ο μορφωμένος αὐτὸς ἀναρχικὸς ποὺ κυμάρωνε δτὶ ἤξερε ὅλους τοὺς κλασσικούς καὶ δτὶ δὲν τοῦ ἦταν ἀγνωστὴ καμμιὰ φιλοσοφικὴ θεωρία, ἀγαποῦσε μὲ ἔνα νοσηρὸ πάθος τὸν Μακιαθέλη. ·Ενθουσιαζόταν γιὰ τὸν κυνηγιαὶ του καὶ

οιαστούν για τον κυνισμό του και ήξερε απ' έξω όλες τις φιλοσοφικές άλλα και διεστραμμένες σκέψεις του. Τήν παραμονή τής έκ τελέσεως του, άντι νά παιδη και τιά μὲ τοὺς δεσμοφύλακές του ὅπως γίνεται συνήθως, τοὺς διάθασε τις πιὸ χαρακτηριστικές σε λίδες τοῦ «Ηγεμόνος» και τοῦ ἔξήγησε ὅσα ἔκεινοι δὲν μπωροῦσαν νά καταλάβουν...

Ενας άλλος ἀπαίσιος ἐγκληματίας, ό περιφημος Μουβώ, που
βασάνισε καὶ στραγγάλισε τοις ἀντίζηλος του, τὸν τυπογράφο
Μπρυνέ, διάθαξε μὲν ἔξαιρετικὴ^η
εὐχαρίστησι τὰ παιδικὰ μυθιστο-
ρήματα τῆς κομήσσης ντὲ Σε-
κόρ, καθὼς κι' ὅσους τόμους πα-
ραμυθιῶν εύρισκε στὴ Βιβλιοθήκη
τῆς φυλακῆς του.

Μιὰ τρομερὴ γυναικα, ἡ κυρία Μπεσσαραμπό, πού ἐταχυδρομῆσε μέσα σ' ἔνα μπαοῦλο τὸ ἄνδρα της, ἀφοῦ πρῶτι τὸν δολοφόνησε, διάβαζε μὲν ἀπληστη περιέργεια τὶς βιογραφίες τῶν με; ἀλων ἀνδρῶν καὶ ἡξερε ἀπ' ἐώ δὴ τὴν ἐκπληκτικὴ σταδιοδιώμικ τοῦ Ναπολέοντος, μὲ δὲ τὶς χρονολογίες καὶ δλες τὶς λεπτομέρειες.

Ἐπίσης μιὰ περίεργη λόξα εἶ-
χε καὶ ἡ κυρία ντ' Ἀνγκλεμὸν,
ποὺ σκότωσε τὸν νομάρχη Κωζ-
ρὲ μέσα στ' αὐτοκίνητο. Ή φόνισσα
αὐτὴ κατεβρόχθιζε τὴ Γαλλικὴ Ἰ-
στορία καὶ συγκέντρωσε σὲ ἀνα-
ρίθμητα τετράδια τὴ ζωὴ καὶ τὶς
περιπέτειες κάθε βασιλίσσης τῆς
(Συνέχεια σελ. 125)

• Ιωάννα Βεμπέρ, ή μυστηριώδης «γυναικα μὲ τὴ μαύρη μάσκα».

ΤΟ "ΖΕΠΠΕΛΙΝ Ο. 3., ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΛΟΝΔΙΝΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τῆς σελίδος 20)

ας πάλης καὶ μιὰ πιστολιά. "Ετρεξα τότε, άναψα τὸ φῶς καὶ εἶδα τὸν Ντράμοντ νὰ κρατάῃ γερά ἀπὸ τὰ χέρια τὴν παιδαγωγὸ τοῦ γυιοῦ του καὶ τῆς κόρης του!..."

"Η Γκρέτα Νόρντοκιλντ!... εκανα κατάπληκτος. Αὐτὴ λοιπὸν εἶνε ἡ κατάσκοπος; Μὰ δὲν εἶνε Σουηδέζα;

"Οχι! μοῦ ἀπάντησε ἔκεινη μὲν υπερηφάνεια. Εἶμαι Γερμανίδα!..."

Ο κυθερήτης Ντράμοντ ἔκανε σὰν τρελλὸς ἀπὸ τὴν τρομερὴ αὐτὴ ἀνυκάλυψη! "Ἐπρεπε νὰ ἔρῃ τὸν ἀσύρματο μὲ τὸν ὄποιο συνεννοεῖτο ἡ μυστηριώδης ἔκεινη γυναῖκα κι' ἔψαχνε παντοῦ, στὰ ντουλάπια, στὰ συρταριά, σιὰ ἔπιπλα. 'Ἐγω πέρασα τὶς χειροπέδες στὴν Γκρέτα Νόρντοκιλντ κι' ἔσπευσα νὰ τὸν βοηθήσω. Σὲ μιὰ κρύπτη τότε, πίσω ἀπὸ τὴν θερμάστρα, ὥρηκα τὸ μικρὸ μηχανῆμα τοῦ ἀσύρματου καὶ τὸν μυστικὸ κώδικα, γιὰ τὶς ουνθηματικὲς συνεννοήσεις. Χωρὶς νὰ χάσω καιρὸ ἐπέρασα ἀμέσως στ' αὐτὶα μου τ' ἀκουστικὰ.

—Καλοῦν ἀπὸ τὸ Βερολίνο! φώναξα τὸν Ντράμοντ.

Ο κυθερήτης τοῦ «Βίτζιλαντ» ἄρπαξε τὸν συνθηματικὸ κώδικα, τὸν ζεφύλλισε νευρικὰ, ὥρηκε μερικὲς ἀπαντήσεις καὶ μοῦ εἶπε:

—Απαντῆστε: «Ε.Ε.Ε. 3.5.8.»

Πῆρα τὸ χειριστήριο τοῦ ἀσύρματου κι' ἔξεπεμψα τὴν ἀπάντησι.

—"Υπάρχουν στὸ Μπόστον πολεμικά;" μὲ ρώτησαν τότε ἀπὸ τὸ Βερολίνο.

—«Οχι!» ἀπάντησά.

—«Θαυμάσια! Τὸ «Ζέππελιν» φθάνει σὲ λίγο...»

Ο Ντράμοντ χλωμιάσε.

—"Ερχεται! φιθύρισε. Πρέπει νὰ τὸ προλάθουμε. 'Ἐγὼ θὰ γυρίσω γρήγορα στὸ «Βίτζιλαντ». Πρέπει νὰ εἰδοποιήσω τὴν μοῖρα... Φροντίστε γιὰ τὴν Γερμανίδα!... Προσέξτε μήπως σᾶς ξεφύγη...

Μοῦ ἔσφιξε κατόπιν τὸ χέρι καὶ χάθηκε μέσα στὴ νύχτα...

"Υστερὸς ἀπὸ μιὰ ὥρα, ὁ οὐρανὸς πάνω ἀπὸ τὸ λιμάνι τοῦ Μπόστον, ἐφλέγετο ἀπὸ τοὺς προβολεῖς τῶν ἀγγειούχων πολεμικῶν. Τὸ «Ζέππελιν Ο.3.» εἶχε πέσει στὴν μοιραία παγίδα. Τὰ πολεμικὰ ὄρχισαν ἀμέσως ἐναντίον του ἀλλεπάλληλα πυρά. Τὸ κολοσσαῖο ἀερόπλοιο ποὺ πήγαινε γιὰ νὰ θυμεράσῃ τὸ Λονδίνο, συγκονίσθηκε μιὰ στιγμὴ, ἔγειρε ἔπειτα μὲ τὴ μύτη πρὸς τὰ κάτω καὶ τυλίχτηκε ξαφνικὰ ἀπὸ τεράστιες φλόγες. Σὲ λίγης ὁ καρθουνιασμένος σκελετός του χάθηκε μέσα στὴ θάλασσα...

Τὸ Λονδίνο εἶχε σωθῆ ἀπὸ τὴν καταστροφή. "Οσο γιὰ τὴν τύχη τῆς μὶς Γκρέτας Νόρντοκιλντ, δὲν ἔχω νὰ προσθέσω τίποτε ἀλλο παρὰ μόνον ὅτι ἐτουφεκίσθηκε ύστερὸς ἀπὸ λίγες μέρες στὸ Νόττινγκαμ.

ΡΑΛΦ ΜΑΚ ΓΚΡΕΥ'

ΤΙ ΔΙΑΒΑΖΟΥΝ ΣΤΙΣ ΦΥΛΑΚΕΣ;

(Συνέχεια ἐκ τῆς σελίδος 10)

Γολλίας καὶ κάθε «εύνυουμένης» τῶν Λουδοθίκων. 'Η κυρία νι' Αγκλεμὸν ἦταν τρομερὰ φιλούσσενη κι' ἔλεγε συχνὰ στὶς ἀλλιές γυναῖκες τῆς φυλακῆς πῶς ὃν ζούσε σὲ πὺ παλὴ ἐποχὴ θα κατώρθωνε νὰ παντρευτῇ εναν πρίγκηπα ἢ ἔνα θασιλέα, γιατὶ τὸ κεφάλι τῆς ἦταν τρομησιένο ἀπὸ τὴ μοῖρα νὰ φορέσῃ ἔνα στεμμα!...

Κατὰ γενικὸ κανόνα ὅμως ἡ γυναῖκες δὲν διαβάζουν τίποιε, οὔτε κἀντας ἐφημερίδες, στὴ φυλακή. Δείχνουν πάντα μιὰ χαρακτηριστικὴ ἀπέχθεια γιὰ κάθε ἐντυπο. Κι' ἀντὶ νὰ διαβάζουν, προτιμοῦν νὰ φλυαροῦν μεταξὺ τοὺς.

Τὰ Βιολία δόμως χρησιμοποιοῦνται καμμιὰ φορὰ καὶ γιὰ μυστηριώδεις συνεννοήσεις. Στὶς φυλακές τῆς Σαντέ μοῦ διηγήθηκαν ὅτι ἔνας κατάδικος ἔγραφε μὲ συμπαθητικὸ μελάνι ἔνα σημείωμα στὸ περιθώριο τῆς σελίδος 100 κάθε Βιολίου ποὺ ἔπαιρνε ἀπὸ τὴ Βιολιοθήκη. "Ἐνας ἀπὸ τοὺς συντρόφους του ζητοῦσε τὸ ίδιο Βιολίο ύστερὸς ἀπὸ λιγες μερες κι' ετοι μάδαινε τὶ τοῦ ἔγραφε ὁ φίλος του. Περιττὸ εἶνε ν' ἀναφέρῃ κανεὶς, ὅτι οἱ δυὸ αὐτοὶ κατάδικοι ἔτοιμαζαν μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ τὴν δραπέτευσί τους. 'Η ἐπιμονὴ ώστόσο τοῦ δευτέρου καταδίκου νὰ ζητάῃ ύστερὸς ἀπὸ λίγες μέρες τὸ Βιολίο ποὺ εἶχε πάρει ὁ πρῶτος, ἐκίνησε τὶς ὑποψίες τοῦ διευθυντοῦ τῶν φυλακῶν. Οἱ φυλακές τότε παρηκυλούμεναν κρυφὰ τὸν δεύτερο καταδίκο καὶ δὲν ἀργησαν ν' ἀνυκαλύψουν τὶς ἀπόκρυφες αὐτὲς συνεννοήσεις, μὲ τὶς ὄποιες κατέστρωναν ἔνα ἔξυπνο σχέδιο ἀποδράσεως οἱ δύο... φιλαναγγῶσται.

Τέλος, οἱ ἔφησοι καὶ τὰ παιδιά δὲν διαβάζουν τίποτε στὴ φυλακή. Οὔτε καὶ αὐτὰ ἀκόμα τὰ υποχρεωτικὰ μαθήματά τους. Μὰ μήπως τὰ παιδιά ἀγαποῦν τὴ μελέτη κι' δτων βρίσκωνται ἔξω ἀπὸ τὴ φυλακή ;

ΑΝΤΡΕ ΣΑΡΠΑΝΤΙΕ

ΤΟ ΚΑΤΗΓΟΡΟ ΜΑΤΙ ΤΟΥ ΝΕΚΡΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τῆς σελίδος 33)

ρα, μήπως τυχὸν ἀνακαλύψουν τὰ ἵχνη τοῦ πυργοδεσπότου τοῦ Μάινενμπεργκ. Μὰ ὁ γηραιός κόμης εἶχε ἔξαφανισθῆ. 'Ο Φράντς Μόρμπαχ ἐφθασε τότε ἀπὸ τὴν Κολωνία καὶ ξαναπήρε τὴ θέση του στὸν πύργο καὶ στὴν καρδιὰ τῆς ὡμορφῆς "Ιλντας..."

"Υστερὸς ὅμως ἀπὸ τρεῖς ἡμέρες, τὸ πτῶμα τοῦ κόμητος φὸν Κράφ βρέθηκε μέσα στὴν παγωμένη λίμνη τοῦ δάσους. Δυὸς χωρικοὶ, ποὺ εἶχαν σπάσει τὸν πάγο, εἶδαν κατάπληκτοι νὰ παρουσιάζεται στὴν ἐπιφάνεια ὁ νεκρὸς τοῦ πυργοδεσπότου. 'Ο γηραιός κόμης εἶχε δολοφονηθῆ μὲ δυσδ σφαῖρες στὸ μέτωπο!..."

Τὸ πτῶμα μεταφέρθηκε ἀμέσως στὸν πύργο. Σὲ λίγο κατέφθασε κι' ὁ διευθυντής τῆς 'Αστυνομίας τῆς Κολωνίας, μαζὺ μὲ τὸν ιατροδικαστὴ Κρόγιερ. Καὶ οἱ δύο τους τότε ἔσκυψαν πάνω στὸ πτῶμα γιὰ νὰ κάνουν τὴν αὐτοψία. "Αξαφνα ὅμως ἀνασηκώθηκαν κατάπληκτοι. Τὸ δεξιό μάτι τοῦ νεκροῦ, φρικωδῶς γουρλώμενο, παρουσιάζεται ἔνα παράξενο φαινόμενο:

'Η κόφη τοῦ ματιοῦ εἶχε ἀποτιτώσει, «ὅτας μὰ φωτογραφία», τὴν εἰκόναν ἐνός ἀνθρώπου ποὺ πυροβολοῦσε μ' ἔνα πιστόλι!..."

'Ο ιατροδικαστὴς Κρόγιερ, μ' ἔνα δυνατὸ φακό, κατώρθωσε νὰ ἔξετάσῃ, σὲ μεγέθυνσι, αὐτὴ τὴ μικροσκοπικὴ εἰκόνα καὶ νὰ διαπιστώσῃ ὅτι ὁ ἀνθρωπός μὲ τὸ πιστόλι ἦταν ὁ ἀρχιεξαρχὸς Φράντς Μόρμπαχ.

—"Α! ὁ κακούργος! φώναξε ἔνα "Ιλντα κατάχλωμη, μολις τὸ ἄκρωσε αὐτό.

Καὶ δείχνουντος μὲ τὸ δάχτυλο, τὸ κατήγορο μάτι τοῦ τραγικοῦ πατέρα της, φώναξε στὸν ἔραστή της:

—"Εμπρός! Ζειμολόγηπε τὸ ἔγκλημά σου! Εσὺ σκότωσες τὸν πατέρα μου!..."

Τὸ μάτι του Ἰαπτούσε τὴ στιγμὴ ποὺ τὸν πυροβολοῦσες Ι..

'Ο Φράντς Μόρμπαχ, περὶ τρομος, ἀναγκάσθηκε νὰ ὑμολογήσῃ ὅτι αὐτὸς εἶχε σκοτώσει πράγματι τὸν κόμητα φὸν Κράφ κι' ἔπειτα εἶχε ρίξει τὸ πτῶμα του μέσα στὴ λίμνη τοῦ δασούς...

'Ο δολοφόνος καταδικόσθηκε σὲ θάνατο κι' ἀποκεφαλίσθηκε μὲ τὸν πέλεκ., ύστερὸς ἀπὸ τρεῖς μῆνες.

"Οσο γιὰ τὸ δόκτορι Κρόγιερ, ἀπὸ τὴν ἡμέρα ἔκεινη ἀσχληνήκε ίδιαιτέρως μὲ τὶς «φωτογραφικὲς ίδιότητες» τῆς κόρης τοῦ ματιοῦ κι' ἔκανε ἀργότερα ἔκεινη τὴν πολύκροτη ἔκθεσή του στὴν Ιατρικὴ Ακαδημία τοῦ Βερολίνου, ἀπὸ τὴν ὄποια ἐπῆρε τὰ στοιχεῖα τῆς ιστορίας του δ' Ιούλιος Κλαρετί.

Κι' ἔτοι, ἀποδείχθηκε ἀκόμη μιὰ φορά, πῶς ἡ ωμὴ πραγματικότης ξεπερνάει πολὺ συχνά καὶ τὴν πιὸ «ἀχαλίνωτη» φαντασία τῶν μυθιστοριογράφων.

ΔΟΚΤΩΡ ΚΑΜΠΑΝΕΣ

ΟΙ ΠΙΣΤΟΙ ΦΙΛΟΙ ΤΩΝ ΔΙΑΣΗΜΩΝ "ΒΕΝΤΕΤΤΩΝ,"

(Συνέχεια ἐκ τῆς σελίδος 11)

προσπαθοῦσε νὰ τὸν κάνῃ νὰ συνέλθῃ ἀπὸ τὶς σκέψεις του.

'Ο Βάν-Μτάϋκ δὲν ἀντιλαμβάνετο τίποτε. Ξαφνικά ἔνα αὐτοκίνητο φάνηκε στὴν λεωφόρο νὰ τρέχῃ μὲ λιγγιώδη ταχύτητα. Καὶ ἀσφαλώς θὰ ἔκανε χιλια κομμάτια τὸν διάσημο σκηνοθέτη ὁν δ «Ρίν-Τιν-Τίν» δὲν καταλάσκινε τὸν κίνδυνο ποὺ διέτρεχε δ... φίλος του καὶ δὲν ὠρμοῦσε νὰ τοῦ δώσῃ μιὰ γερή δαγκωματική. Αὐτὴ φυσικὰ τὸν κατέβασε ἀπὸ τὰ σύννεφα, τὸν ἔκανε νὰ ίδῃ τ' αὐτοκίνητο καὶ νὰ γλυτώσῃ ἀπὸ τὸν ἀνατριχιαστικὸ θάνατο ποὺ τὸν περίμενε.

'Εκίσης καὶ ὁ «Φλώς» τὸ ἀγαπημένο σκυλί της «μὶς Μπάρετ», τοῦ ὄπιοιου τὸ παίξιμο θυμυμάσσαμε καὶ στὴν διθόνην, εἶνε ὁ ἡρως ἔνα σωρὸ ἐπεισοδίων καὶ εἶνε πασίγνωστος στὸ Χόλλυγουντ γιὰ τὰ κατορθώματά του. 'Η Νόρμα Σήρερ γι' αὐτὸ τὸ σκυλί ἔχει μιὰ παθολογικὴ ἀγάπη, ἡ δόποια εἶνε ἀδύνατον νὰ περιγραφῇ. Τίποτε δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ τὴν συγκινήσῃ, δόσον αὐτὸς ὁ έξυπνος «Φλώς», δ' ὄπιοιος τῆς εἶνε τυφλὰ ἀφωσιωμένος. Εἶνε δ' οὐματοφύλακάς της καὶ ἔκεινος ποὺ κυκνοίζει τὶς συμπάθειες καὶ τὶς ἀντιπάθειες τῆς μεγάλης «Θεντέττας».

Αὐτὸς λοιπ